

Sundhedsstyrelsen har i flere tilfælde haft problemer med at overholde habilitets- og licitationsreglerne. Selv kort tid efter den velkendte sag med AIDS-oplysningsvideoen, hvor styrelsen fik påtale fra såvel Sundhedsministeriet som Rigsrevisionen, undlod den igen at udbyde en kampagne i licitation.

Arbejdsministeriet greb ikke ind, da AMU-centeret Nordvestsjælland i 1994 overskred sit budget med 33 pct., oven i købet efter en sanering af økonomien i 1992.

Undervisningsministeriet havde rod i regnskabet for 1994, da det ikke i tilstrækkelig grad havde forberedt indførelsen af et nyt budgetsystem.

Miljøministeriet gav en utilstrækkelig redegørelse for anmærkninger til tillægsbevillingsloven vedrørende virksomhedsoversigter, og Finansudvalget blev ikke ordentlig orienteret om afvigelser i budgettet.

Landbrugsministeren glemte at underrette Finansudvalget om, at et edb-projekt i Planteavlsgenudvalget blev ca. 50 pct. dyrere end anslået og bevilget – på trods af, at grundloven entydigt fastslår, at ingen udgift må afholdes uden hjemmel i en af Folketinget vedtaget finanslov, tillægsbevillingslov eller midlertidig bevillingslov. I et lignende tilfælde glemte trafikministeren at underrette Finansudvalget om, at flytningen af Færdselsstyrelsen blev væsentlig dyrere end budgettet.

Et andet eksempel på den statslige administrationslemfældige omgang med borgernes skattekrone er statens garantistillelse til Københavns Kommune ved købet af en række ejendomme og grunde, hvor det viste sig, at aktiverne var væsentlig mindre værd end de oplyste og ansøgte beløb. Hvordan aktiverne kunne opgøres til 295,8 mio. kr., når det senere viste sig, at de kun var 126,2 mio. kr. værd, står for mig hen i det uvisse, og det vidner om manglende respekt for statens midler. Det samme gør sagen om Tvindskolerne. Der har jo i flere år været mistanke om, at Tvindskolerne udnyttede og misbrugte de statslige tilskudsregler, men der har ikke tidligere været den fornødne vilje til at kontrollere og sikre, at skattemidlerne blev anvendt korrekt. Det sker heldigvis nu. Der kunne også tages fat i helt andre sager, f.eks. det hensigtsmæssige i brugen af mange milliarder kroner til Arbejdsministeriets orlovsordninger m.v. Men det er jo ikke kun regeringens ansvar, det er hele Folketingets ansvar.

På baggrund af disse og andre sager støtter Venstre kraftigt statsrevisorernes kritik af de omtalte forhold, og for i videst muligt omfang at undgå lignende sager fremover vil jeg på Venstres vegne over for regeringen pointere nødvendigheden af, at ministrene af hensyn til Folketinget sikrer, at alle relevante oplysninger af betydning for statens finanser så hurtigt som muligt forelægges for Finansudvalget. Større merudgifter kan jo ikke afholdes uden udvalgets accept.

Venstre er af den opfattelse, at den øgede frihed i bevillingssystemet fordrer større klarhed om, hvor grænsen går mellem det tilladte og ikketilladte. Vi er bekymrede for, at friheden i budgetsystemet til overførsel af opsparing og genbevilling til senere forbrug forringer Folketingets muligheder for at få overblik over statsregnskabet, og meget tyder på, at det netop er tilfældet.

Venstre kan ikke acceptere sløseri med statens midler. Manglende respekt for fastsatte regler må få klare konsekvenser for de ansvarlige, og afslutningsvis vil jeg derfor kraftigt opfordre regeringen til at stramme op, så vi undgår slendrianmentalitet og ligegyldighed i den statslige administration.

For så vidt angår de to fremsatte dagsordensforslag, har jeg kunnet lytte mig til, at den væsentlige forskel mellem de to forslag ligger i spørgsmålet om konsekvenser for de ansvarlige. Som jeg allerede har sagt, må manglende respekt for fastsatte regler medføre konsekvenser for de ansvarlige, det er i hvert fald Venstres opfattelse. Men da Dansk Folkepartis dagsorden næppe kommer til afstemning, vil vi stemme for den af fru Pia Gjellerup stillede dagsorden, som bakker statsrevisorernes kritik op. Vi lægger vægt på, at det gøres om ikke af et enigt Folketing, så i hvert fald af et stort flertal i Tinget.

Pia Christmas-Møller (KF):

Målt med international målestok har vi her i Danmark en velfungerende statsadministration. Vore problemer kan på ingen måde sammenlignes med dem, vi ser i visse andre europæiske lande, og godt for det. Men målt med vores egen målestok kan og skal tingene til gengæld gøres bedre. Lad mig citere statsrevisorernes bemærkninger i beretningen om Rigsrevisionens virksomhed for 1995:

»Statsrevisorerne finder det kritisabelt, at der stadig forekommer lemfældig omgang med bevillingssystemet og mangelfuld forvaltning